

dering van 23 maart en 25 september zijn genomen en de resident in brieven van 9 april en 5 november zijn bericht.)

De sulthan, die den resident naar het schijnt redelijk wel setten mag, heeft hem in het laatste van 1763 met een bezoek binnen de logie vereerd, en is bij die en eenige andere gelegenheden beschenken ter waarde van f 565,9,-. Hetwelk wij wel gepasseerd, dog het doen van schenkagiën als eene kostbaare nieuwigheid voor het vervolg verboden hebben, vermits zulx jaarlijks direct van hier geschied en wij niet slegts de ongelden van dit winsteloose comptoir so laag mogelijk tragten te houden, maar ook ons met den vorst in geen nieuwe schulden meenen te vermeerderen. Waarom ook de afgaave van eenige voor Zijne Hoogheid hier verkogte goederen en van een deel lijwaten, sonder dat van beiden de betaalingen bleek en sonder dat die afgaave elders dan bij het dagregister bekend gesteld was, gelaaten is voor rekening van den resident, met ordre om op de afgegeven Cormandelsche vijftig percento advans in reekening te brengen.

Fol. 1581r-1582r.

(Omdat de resident op 12 mei schreef dat hij ter delging van die schuld slechts wachtte op bevelen over de prijs van het goud, is hem bericht dat dit tegen f 400,- het mark fijn aangenomen mocht worden. Over het gezantschap dat te Batavia verscheen, is in de brief van oktober 1764 geschreven. Aan het hoofd daarvan stond een zekere kiay demang Inda Nagara, van wie in mindering op Compagnies aanspraken op de Djambinezen in 1760 te Palembang een partij goederen in beslag werd genomen. Resident Ajax Fredrik van Solms beloofde hem in 1761 restitutie te zullen bepleiten, mits hij een niet eervolle voorwaarde nakwam. Omdat door verandering van omstandigheden de afzetting van de sultan uitbleef, is hier niets van gekomen. Er is bevolen deze zaak te laten rusten. Ook Inda Nagara heeft er bij zijn verblijf in Batavia niets over gezegd. De sultan excuseerde zich in zijn brief voor de lage rang van zijn gezanten. [fol. 1583] Daarop is complimenteus geantwoord, maar er is wel verwondering over getoond dat de gezant overeenkomstig het tractaat van 1756 en 1763 geen pardon heeft gevraagd voor de vorige ongeregelheden. Het verzoek van de vorst dat de huidige resident mocht aanblijven en dat hij om de twee of drie jaar een gezantschap naar Batavia mocht sturen, kon makkelijk worden ingewilligd. Maar hem is dringend verzocht om de Pantchinas, die Compagnies onderdanen zijn, overeenkomstig het tractaat naar de logie bij de Kumpah te laten verhuizen, omdat er daar zo weinig volk komt om voor dagloon aan de logie te werken. Nadat hun conform het besluit van 25 september 1764 als betaling enige goederen waren gegeven, zijn de gezanten in november met hun eigen vaartuig vertrokken. Door de vroeg doorgebroken en sterke noordwestelijke wind is het schip teruggeworpen en bij Pamanukan gestrand. De gezanten zijn nu weer in Batavia in afwachting van een nieuwe gelegenheid voor vertrek. De overige rijksgroten van Djambi zijn [fol. 1584] de Compagnie uiterlijk welgezind. Radja Adjie, die eerder tot de Malakse zeerovers werd gerekend, heet nu pangeran Sutawidjaja. Hoewel de resident hem in zijn brief van 5 juni 1764 niet meer dan een zeerover noemde, beloofde Sutawidjaja deze rovers uit de wateren rond Djambi weg te houden. Zulke zwervers, want Sutawidjaja hoort te Riau thuis, zijn echter niet te vertrouwen en daarom is bevolen hem in de gaten te houden. De patrouilletecht van de sloep Leguaan, die de resident zonder goedkeuring en kennelijk uit eigen belang naar Jonkal had laten uitvoeren, is inclusief schade op de meegegeven textiel in de brief van 9 april 1764 voor zijn rekening gelaten. Hoewel hij op 5 juni schreef dat deze sloep zonder nadeel was teruggekeerd, is hem gevraagd of ook de goederen onbeschadigd waren. Men komt hierop terug. De resident benadrukte [fol. 1585] dat in de wateren van de omgeving gepatrouilleerd moet worden, omdat ze vol met smokkelaars in opium, peper etc. zijn. Hij meent dat de gezagvoerder van de Leguaan, stuurman Veldhuijsen, daar het beste inlichtingen over kan geven en dat hem het veiligst het commando over een patrouilletecht toevertrouwd kan worden. In het aanstaande voorjaar zal hierop teruggekomen worden en er is bevolen om Veldhuijsen, die voor de tweede maal met de Leguaan naar Djambi is vertrokken, spoedig te laten terugkeren. Als de beloften maar half nagekomen worden, zal